

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 czerwca 1999 r.

Nr 58

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

- 619 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 czerwca 1999 r. w sprawie wewnętrznych służb ochrony działających na terenach komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej 3121
- 620 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 24 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami 3132
- 621 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 19 czerwca 1999 r. w sprawie wydawania uprawnień do kierowania pojazdami 3136
- 622 — Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych 3159

619

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 czerwca 1999 r.

w sprawie wewnętrznych służb ochrony działających na terenach komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa dla wewnętrznych służb ochrony działających na terenach komórek i jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej:

- 1) warunki i tryb ich tworzenia,
- 2) strukturę organizacyjną i zakres działania,
- 3) uzbrojenie i wyposażenie,
- 4) warunki zatrudnienia pracowników,
- 5) umundurowanie i odznaki służbowe.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95),

- 2) komórkach i jednostkach organizacyjnych — rozumie się przez to komórki i jednostki organizacyjne, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1999 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 29, poz. 267),
- 3) terenach komórek i jednostek organizacyjnych — rozumie się przez to nieruchomości pozostające w trwałym zarządzie lub wykorzystywane na podstawie innych tytułów prawnych przez komórki i jednostki organizacyjne,
- 4) dowódcach jednostek wojskowych — rozumie się przez to również komendantów, dyrektorów, szefów komórek i jednostek organizacyjnych, wymienionych w pkt 2,
- 5) jednostkach wojskowych — rozumie się przez to także komórki i jednostki organizacyjne wymienione w pkt 2,
- 6) pracowniku ochrony — rozumie się przez to komendanta, zastępcę komendanta, dowódcę warty i wartowników,
- 7) oddziale wart cywilnych — rozumie się przez to wewnętrzne służby ochrony komórek i jednostek or-

ganizacyjnych, o których mowa w pkt 2, powołane do ochrony mienia wojskowego i osób.

Rozdział 2

Warunki i tryb tworzenia wewnętrznych służb ochrony

§ 3. Oddziały wart cywilnych do ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych tworzy, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, właściwy dowódca rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub dowódca Garnizonu Warszawa.

§ 4. Warunkiem utworzenia w jednostce wojskowej oddziału wart cywilnych jest wprowadzenie stosownych zmian do jej etatu oraz przydzielenie etatów kalkulacyjnych i środków na wynagrodzenia pracowników.

§ 5. Po ogłoszeniu mobilizacji, wprowadzeniu stanu wojennego lub w czasie wojny ochronę terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych przejmują od oddziałów wart cywilnych wojskowe pododdziały ochrony i obrony obiektów.

Rozdział 3

Struktura organizacyjna i zakres działania oddziałów wart cywilnych

§ 6. Tworzy się dwie kategorie oddziałów wart cywilnych:

- 1) I kategorii — przy liczbie wartowników ponad 30,
- 2) II kategorii — przy liczbie wartowników do 30.

§ 7. 1. W skład oddziału wart cywilnych wchodzi pracownicy ochrony: komendant, zastępca komendanta, dowódca wart i wartownicy.

2. Zastępca komendanta oddziału wart cywilnych występuje tylko w oddziałach wart cywilnych I kategorii.

3. Wartownicy mogą być zatrudniani na stanowiskach starszego wartownika, wartownika lub młodszego wartownika.

4. Komendantowi mogą podlegać także portierzy i dozorczy.

§ 8. W oddziale wart cywilnych wystawiających tylko jeden posterunek obowiązki komendanta pełni jeden z dowódców wart.

§ 9. 1. Do zakresu działania oddziału wart cywilnych należy w szczególności:

- 1) zapewnienie ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych,
- 2) strzeżenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem powierzonego mienia wojskowego, znajdującego się na terenach komórek i jednostek organizacyjnych oraz w obiektach wojskowych,
- 3) kontrolowanie dokumentów uprawniających do wstępu, wjazdu i przebywania na terenach komó-

rek i jednostek organizacyjnych lub w obiektach wojskowych, wynoszenia lub wywożenia mienia oraz uniemożliwienie nielegalnego wejścia osób postronnych na tereny komórek i jednostek organizacyjnych oraz do obiektów chronionych,

4) współpraca z wojskowymi organami porządkowymi na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 1992 r. w sprawie wojskowych organów porządkowych oraz składu służby garnizonowej (Dz. U. Nr 47, poz. 212).

2. Szczegółowy zakres działania służby ochronnej określają dowódcy jednostek wojskowych, na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział 4

Uzbrojenie i wyposażenie oddziałów wart cywilnych

§ 10. 1. Na czas pełnienia służby ochronnej dowódców wart i wartowników wyposaża się w broń i amunicję służbową lub inne środki przymusu bezpośredniego.

2. Stosownie do wykonywanych zadań ochronnych dowódców wart i wartowników wyposaża się ponadto w: opatrunki osobiste, środki łączności radiotelefonicznej, latarki, ostrzegacze napadowe oraz maski przeciwgazowe, kamizelki kuloodporne, środki transportu.

3. Zestaw należności uzbrojenia i wyposażenia dla dowódców wart i wartowników, w zależności od kategorii ochranianego obiektu wojskowego, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 11. Decyzję o rodzaju uzbrojenia i wyposażenia oddziałów wart cywilnych w środki przymusu bezpośredniego podczas ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych podejmują osoby, o których mowa w § 3.

§ 12. 1. Broń palną i amunicję dla pracownika ochrony przydziela się rozkazem dowódcy jednostki wojskowej.

2. Pracownik ochrony może występować z bronią palną podczas pełnienia służby ochronnej i konwojowania oraz w czasie programowych szkoleń.

§ 13. Oddział wart cywilnych powinien posiadać broń palną i amunicję oraz środki przymusu bezpośredniego na pełny stan pracowników ochrony zatrudnionych w jednostce wojskowej.

§ 14. Broń i amunicja oddziału wart cywilnych podlega szczególnej ochronie, ewidencji i rozliczeniu, zgodnie z odrębnymi przepisami.

Rozdział 5

Warunki zatrudnienia pracowników ochrony oddziałów wart cywilnych

§ 15. 1. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie na stanowisku wartownika jest obowiązana posiadać licencję pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia, o którym mowa w art. 26 ustawy.

2. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie na stanowisku komendanta, jego zastępcy lub dowódcy warty jest obowiązana posiadać licencję pracownika ochrony fizycznej drugiego stopnia, o którym mowa w art. 27 ustawy.

§ 16. Pracownicy ochrony powinni posiadać aktualne wyniki badań lekarskich i psychologicznych stwierdzające przydatność do wykonywania zadań.

§ 17. Komendantem może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w § 15 ust. 2 i § 16, oraz posiada co najmniej sześćoletni staż pracy w oddziale wart cywilnych lub była żołnierzem zawodowym.

§ 18. Przepis § 17 stosuje się odpowiednio do warunków zatrudnienia pracownika na stanowisku zastępcy komendanta, z tym że do jego zatrudnienia wymagany jest pięcioletni staż pracy w oddziale wart cywilnych.

§ 19. Dowódcą warty może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w § 15 ust. 2 i § 16, oraz posiada co najmniej dwuletni staż pracy na stanowisku starszego wartownika oddziału wart cywilnych lub jest co najmniej podoficerem rezerwy lub w stanie spoczynku.

§ 20. Starszym wartownikiem może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w § 15 ust. 1 i § 16, oraz posiada co najmniej roczny staż pracy na stanowisku wartownika oddziału wart cywilnych.

§ 21. Wartownikiem może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w § 15 ust. 1 i § 16, oraz posiada co najmniej roczny staż pracy na stanowisku młodszego wartownika oddziału wart cywilnych.

§ 22. Młodszym wartownikiem może być osoba, która spełnia warunki, o których mowa w § 15 ust. 1 i § 16, oraz została przeszkolona w zakresie posługiwania się bronią palną, wykorzystywaną w danym oddziale wart cywilnych.

§ 23. W przypadkach nie uregulowanych w rozporządzeniu, w zakresie zatrudniania pracowników ochrony, stosuje się Kodeks pracy.

Rozdział 6

Umundurowanie, oznaki stanowisk służbowych oraz odznaki służbowe oddziałów wart cywilnych

§ 24. 1. Pracownik ochrony otrzymuje umundurowanie służbowe na koszt jednostki wojskowej, w której jest zatrudniony.

2. W skład umundurowania wchodzi:

- 1) mundur, kurtka zimowa, czapka letnia i zimowa oraz koszulobluza i rękawice polowe — koloru czarnego w nieregularne plamy o różnych odcieniach czerni i szarości,
- 2) obuwie, pas główny, peleryna, rękawiczki dziane i szalokominiarka — koloru czarnego.

3. Wzory umundurowania określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. Zestaw należności umundurowania określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 25. 1. Pracownik ochrony na umundurowaniu nosi oznaki stanowisk służbowych koloru pomarańczowego oraz odznakę służbową.

2. Wzory oznak stanowisk służbowych oraz odznaki służbowej określają załączniki nr 4 i 5 do rozporządzenia.

§ 26. 1. Pracownik ochrony nabywa prawo do umundurowania z dniem nawiązania stosunku pracy.

2. Po upływie okresu używalności umundurowania albo po rozwiązaniu lub ustaniu stosunku pracy umundurowanie podlega zwrotowi, z wyjątkiem przedmiotów przechodzących na własność.

3. W razie utraty lub zniszczenia umundurowania albo jego części przed upływem okresu używalności, pracownik ochrony otrzymuje nowe umundurowanie na koszt jednostki wojskowej, jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły bez winy pracownika ochrony przy wykonywaniu obowiązków służbowych.

4. Jeżeli utrata lub zniszczenie umundurowania nastąpiły z przyczyn innych niż wymienione w ust. 3, pracownik ochrony otrzymuje nowe umundurowanie po uiszczeniu równowartości tej części utraconego lub zniszczonego umundurowania, jaka przypada za czas od dnia utraty lub zniszczenia do końca okresu używalności.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w razie rozwiązania lub ustania stosunku pracy, jeżeli pracownik ochrony nie zwróci wydanych mu przedmiotów, z wyjątkiem przechodzących na własność.

§ 27. 1. Pracownikowi ochrony przysługuje ekwiwalent pieniężny, ustalony na podstawie cen przedmiotów mundurowych obowiązujących w danym roku, z tytułu:

- 1) za przedmioty umundurowania nie wydane w naturze,
- 2) za używanie umundurowania przez okres dłuższy, aniżeli ustalony czas używalności.

2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, ustalany jest corocznie decyzją Ministra Obrony Narodowej.

§ 28. Nowe przedmioty umundurowania wydaje się po upływie okresu używalności przedmiotów wydanych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

§ 29. Dotychczas obowiązujące wzory umundurowania pracowników ochrony mogą być stosowane do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż do końca 2000 r.

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*